

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **P.A.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2025 r.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 10 września 2025 r., sygn. akt II AKa 93/25,

o uznaniu za bezskuteczny wniosku o przywrócenie terminu

do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 93/25,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 93/25, po rozpoznaniu wniesionych przez obrońców oskarżonych apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 20 września 2024 r., sygn. akt IV K 35/24, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na ogłoszenie wskazanego wyroku nikt się nie stawił.

Na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2025 r., poprzedzającej wydanie wyroku, obecny był m.in. obrońca oskarżonego P.A. (k. 1616-1619), oskarżony zaś nie stawił się, został zawiadomiony prawidłowo o terminie rozprawy, nie wnosił o jego doprowadzenie (k. 1609).

W dniu 30 czerwca 2025 r. (data nadania w areszcie śledczym) został złożony wniosek skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 93/25.

Postanowieniem z dnia 10 września 2025 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie uznał za bezskuteczny wniosek skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 93/25.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł skazany, wskazując, że czekał na odpis wyroku Sądu Okręgowego, nie wiedział, że ma składać wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia, dowiedział się o tym od adwokata, który go reprezentował z urzędu na etapie postępowania odwoławczego. Skazany wniósł o uwzględnienie jego odwołania i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 422 § 1 k.p.k. w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku, strona w tym także skazany, może złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Zgodnie zaś z art. 126 § 1 k.p.k., jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana.

Wskazać zatem należy, że zbadanie zasadności wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej wymaga w pierwszej kolejności zbadania czy wniosek ten został złożony z zachowaniem terminu określonego w przywołanym wyżej przepisie, czyli przed upływem 7 dni od ustania przeszkody uniemożliwiającej jego terminowe zgłoszenie. Niezachowanie tego terminu powoduje, że czynność procesowa dokonana po upływie tego terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.).

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że skazany o terminie rozprawy apelacyjnej został powiadomiony prawidłowo (k. 1609), nie stawiał się i nie wnosił o jego doprowadzenie. Na rozprawie apelacyjnej w dniu 24 kwietnia 2025 r. obecny był jego obrońca z urzędu. Ogłoszenie wyroku nastąpiło w dniu 30 kwietnia 2025 r., na które nie stawiała się żadna ze stron.

Skazany dopiero w dniu 30 czerwca 2025 r. (data nadania w areszcie śledczym) złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 93/25, który na mocy postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 września 2025 r., sygn. akt II AKa 93/25, został uznany za bezskuteczny.

Dokonując oceny prawidłowości poddanego kontroli odwoławczej postanowienia, stwierdzić należy, że termin zawity 7 dni od daty ustania przeszkody, jak trafnie wskazał sąd meriti, powinien być liczony od momentu, kiedy skazany najpóźniej dowiedział się o wydaniu przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyroku i uprawomocnieniu się wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku, tj. od dnia 2 czerwca 2025 roku. Jest to data nadania przez skazanego w Areszcie Śledczym w Gdańsku wniosku o wyznaczenie mu adwokata z urzędu w celu sporządzenia kasacji (k. 1710-1711). Skazany składając powyższy wniosek wiedział już o tym, że wyrok został wydany. Ponadto skazany w dniu 2 czerwca 2025 roku odebrał również odpis postanowienia w przedmiocie zasądzenia kosztów dla obrońcy z urzędu tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym (k. 1714).

Uwzględniając powyższe, skazany winien w terminie do dnia 9 czerwca 2025 r., złożyć wniosek o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. Skazany z takim wnioskiem wystąpił dopiero w dniu 30 czerwca 2025 r. (data nadania wniosku w areszcie śledczym), a zatem po upływie 7-dniowego terminu zawitego określonego w art. 126 § 1 k.p.k.

W tej sytuacji złożenie przez skazanego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 93/25,

wskazuje w sposób oczywisty na uchybienie przewidzianemu w art. 126 § 1 k.p.k. terminowi. Poza sporem jest bowiem, że jeżeli wniosek o przywrócenie terminu został złożony bez zachowania 7-dniowego zawitego terminu wskazanego w art. 126 § 1 k.p.k., przewidzianego dla jego wniesienia, to wniosek taki powinien być uznany za bezskuteczny (zob. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2012 r., V KZ 80/12; postanowienie SN z dnia 9 lipca 2025 r., III KZ 22/15). Dlatego słusznie zaskarżonym postanowieniem uznano wniosek ten za bezskuteczny.

Skarżący w złożonym odwołaniu nie wskazał żadnych racjonalnych argumentów mogących tę decyzję skutecznie podważyć. Warunkiem merytorycznym uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu jest wykazanie przez stronę, że uchybienie terminowi, o jakim mowa w 126 § 1 k.p.k., nastąpiło z powodu okoliczności, na które nie miała wpływu, a które zarazem uniemożliwiły dokonanie wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie (zob. postanowienie SN z dnia 9 maja 2025 r., II KZ 5/25). Odwoływanie się do braku wiedzy o konieczności sporządzenia wniosku w realiach przedmiotowej sprawy jest nieuzasadnione.

W tym stanie rzeczy należało uznać, że podniesione w zażaleniu okoliczności nie wskazują, by spełniona została przesłanka z art. 126 k.p.k. i z tego powodu zaskarżone postanowienie należało utrzymać w mocy.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]